

Η Βίκυ Φλέσσα στην Σχολή Γονέων της Μητροπόλεως Κερκύρας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων](#)

Στο κατάμεστο Πνευματικό Κέντρο της Ιεράς Μητροπόλεως έγινε το απόγευμα της Τετάρτης 7 Φεβρουαρίου 2024 η τέταρτη συνάντηση της Σχολής Γονέων της τοπικής Εκκλησίας, με ομιλήτρια την γνωστή δημοσιογράφο και συγγραφέα κ. Βίκυ Φλέσσα.

Η εκδήλωση είχε ως αφορμήσή της το βιβλίο της κ. Φλέσσα «Γιατί ψυχανάλυση, κύριε Γιωσαφάτ;» (εκδόσεις ΑΡΜΟΣ), στο οποίο η συγγραφέας καταγράφει συζητήσεις με τον αείμνηστο σπουδαίο ψυχίατρο Ματθαίο Γιωσαφάτ, στον οποίο, μεταξύ άλλων, η ελληνική οικογένεια οφείλει την 9μηνη άδεια ανατροφής που έχει δώσει η πολιτεία στις μητέρες, και άλλα μέτρα στήριξης της μητρότητας και της οικογένειας.

Την εκδήλωση άνοιξε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος, ο οποίος εξέφρασε τη χαρά του για το γεγονός ότι οι Σχολές Γονέων της τοπικής Εκκλησίας, που λειτουργούν επί 21 χρόνια επιτελούν ένα σημαντικό έργο στον αγώνα για τη στερέωση των σχέσεων των ζευγαριών, στον αγώνα για την καλύτερη διαπαιδαγώγηση των παιδιών, στην προσπάθεια να διαφανεί το αξιακό υπόβαθρο της Εκκλησίας, η οποία στηρίζει με σύγχρονο τρόπο και λόγο τις ανάγκες της οικογένειας. Η προσπάθεια αυτή αποκτά μεγαλύτερη αξία σήμερα, σε μία περίοδο που εμφανίζονται και γίνεται προσπάθεια να επιβληθούν ιδέες και σχήματα περί της οικογένειας που αρνούνται τα όσα ο κόσμος μας γνωρίζει και ζει, όσα ο νόμος του Θεού μάς δείχνει. Συνεχάρη την ομιλήτρια κ. Φλέσσα, η οποία δίδε, εκτός από την επιστημονική της κατάρτιση και την τηλεοπτική της παρουσία, αγώνα ώστε να υπάρχει ομολογία της πίστης στον Χριστό και παρουσίαση των αξιών της παράδοσής μας, σε συνδυασμό με τις σύγχρονες ανάγκες με τους εξάίρετους καλεσμένους που έχει στις εκπομπές της.

Η ομιλήτρια κ. Φλέσσα, αφού ευχαρίστησε τον Σεβασμιώτατο, τους οργανωτές και το κοινό για την πολυάριθμη παρουσία, στάθηκε σε ορισμένα σημεία του βιβλίου, τα οποία αποτελούν όψεις της σύγχρονης πραγματικότητας της οικογένειας. Τόνισε ότι δεν υπάρχουν τέλειοι γονείς, ότι σκοπός της σχέσης είναι να μάθουμε να συγχωρούμε τους άλλους για τις ατέλειές τους (σύγκριση της λέξης «συγχώρηση», που σημαίνει χωρώ, προχωρώ μαζί με τον άλλο, και της αγγλικής λέξης forgive , δίνω στον άλλο, κάποτε με ένα αίσθημα αφ' υψηλού), ότι όταν υπάρχει στερητική ή εκφοβιστική σχέση του παιδιού με τους γονείς από την πρώτη στιγμή της γέννησής του, τότε κάνουμε πιθανότατα λάθος στην επιλογή συντρόφου, ενώ η συντροφική σχέση πάσχει σήμερα.

